

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2976/03
09.09.2004. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Слободана Милошевића, чланова већа са саветником суда Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца "Б", ДОО, против туженог Министарства финансија и економије – Пореска управа – Регионални центар ..., ради поништаја решења број 41422/03 од 04.07.2003. године, у предмету утврђивања пореза на добит предузећа, у нејавној седници већа одржаној дана 09.септембра 2004. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија и економије – Пореска управа – филијала ... број 414-1/394 од 20.05.2002. године. Наведеним првостепеним решењем тужиоцу је утврђен порез на добит предузећа за период од 01.01.до 31.12.2002. године у износу од 128.024,20 динара.

Благовременом тужбом тужилац је оспорио законитост другостепеног решења и предложио да се оно поништи. У тужби наводи да основица за утврђивање пореза на добит предузећа није правилно утврђена, а из разлога што Пореска управа није признала отпис директног потраживања који није наплаћен до краја у 2002. години, нити постоји могућност да се ово потраживање наплати. Даље истиче да је у току поступка доставио документа – картице купаца који се односе на потраживање за које је сигуран да не постоји могућност наплате. Сматра да је приликом израде биланса успеха поступао у складу са одредбама Закона о рачуноводству као и да су приликом израде пореског биланса правилно примењена одредба члана 6. 7. и 16. Закона о порезу на добит.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је и по оцени Врховног суда поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца налазећи да је првостепени орган, у поступку, којем није било повреда правила поступка, донео законито решење. Наиме, у поступку је донето решење којим је тужиоцу утврђен порез на добит предузећа на основу података из пореске пријаве, пореског биланса и других података до којих је надлежни орган дошао путем контроле, те правилном применом члана 66. став 2. Закона о порезу на добит предузећа ("Службени гласник РС" број 25/01 до 43/03). Приликом утврђивања пореске основице правилно су поступили порески органи када тужиоцу нису признали отпис потраживања у износу од 458.200,00 динара, исказан у билансу успеха на конту 579, с обзиром да није доставио доказе о ненаплативости, односно немогућности наплате овог потраживања, како је то прописано чланом 39. став 7. Закона о рачуноводству ("Службени гласник РС" број 46/96 до 71/01). Докази на које се тужилац позива ни по оцени суда не могу се прихватити као

докази да је немогућност наплате овог потраживања извесна.

Полазећи од напред наведеног произилази да наводима изнетим у тужби није доведена у питање законитост оспореног решења, па је Врховни суд Србије на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 09.септембра 2004. године, У. број 2976/03

Председник већа- судија,

Олга Ђуричић, с.р.

Записничар,

Надежда Николић, с.р.

За тачност отправка

вс